

Reintrodukcja daniela

Powtórne po latach wprowadzenie daniela do łowiska w obwodzie 123 Czarnobór

Daniel (Dama dama) – gatunek ssaka z rodziny jeleniowatych o wyglądzie i trybie życia podobnym do jelenia szlachetnego. Pochodzi z Azji Mniejszej. Sprowadzony przez Fenicjan, a później Rzymian na obszary śródziemnomorskie, rozpowszechniony w wielu krajach, również w Polsce.

Wprowadziliśmy do rewiru Czarnobór daniela, zakupionego w hodowli fermowej. Pomysł, który narodził się niemal trzydzieści lat temu – zrealizowany został w pełni poprzez wprowadzenie 12 sztuk zakupionych w tym dziesięciu łań i dwóch cielaków. W rewirze Czarnobór zadomowiły się wcześniej trzy sztuki danieli tak zwanych „uciekiniarów” z hodowli zamkniętych.

*Na zdjęciu:
Kol. Zb. Kosiński*

Wpuszczenie do rewiru Czarnobór odbyło się w dniu 06 lutego 2011 roku o godzinie 23.30 w obecności Prezesa Koła Łowieckiego kol. Jana Susiaka, Łowczego KŁ Jerzego Kolbusza, Skarbnika KŁ Marka Bubleja, Gospodarza Rewiru Czarnobór Tomasza Ziembe oraz Zbigniewa Kosińskiego. Zakupione sztuki wypuszczone zostały w pobliżu paśnika, wszystkie były w doskonałej kondycji, choć trochę oszołomione podróżą i nowym otoczeniem.

Za kilka dni gdy poznają otoczenie będą się czuły zdecydowanie lepiej. Teraz mamy ogółem piętnaście sztuk danieli, oczekujemy na tegoroczny przychówek, który powiększy nasze stado podstawowe a za kilka lat pozwoli gospodarować populacją daniela w Kole Łowieckim OSTOJA zgodnie z planem zagospodarowania i potrzebami Koła Łowieckiego.

Generalną opiekę nad stadem danieli pełni kol. Tomasz Ziemia, z jego też inicjatywy przedsięwzięcie te zostało sfinalizowane, On pierwszy poddał pomysł wprowadzenia danieli do łowiska. Wówczas, kiedy ten temat podejmowano jeleniowate były wyłącznie „gośćmi” w Czarnoborze, dziś jest inaczej jednak ucząc się na doświadczeniach innych Kół Łowieckich w Kraju zdecydowaliśmy się na wprowadzenie daniela bez obawy konkurencyjności między gatunkowej. Jelenie i daniela, choć nie bardzo się tolerują jednak i nie lubią wspólnej bliskości z uwagi na „hałaśliwość” daniela jednak czasami potrafią wspólnie korzystać z bazy żerowej, choćby pasąc się na tym samym poletku.

Wprowadzenie daniela w zdecydowanym stopniu uatrakcyjnia i wzbogaca nasze łowiska, choć o na efekty końcowe przyjdzie nam jeszcze trochę poczekać, pierwszy krok jednak został dokonany.

*Pierwszy daniel – łanńka
wychodzi samodzielnie ze środka
transportowego po przywiezieniu
jego w miejsce stałej ostoi.*

*Autor zdjęć:
Marek Bublej*

Koło Łowieckie OSTOJA
w Szczecinku
z siedzibą w Turowie

Turowo, dnia 04 lutego 2011 rok

PROTOKÓŁ
z zasiedlenia danieli do introdukcji w Obwodzie 123 Rewir Czarnobór

Zgodnie z Decyzją Nadleśniczego Nadleśnictwa Czarnobór z dnia 17 września 2010 roku - Koło Łowieckie OSTOJA w dniu 4 lutego 2011 roku zakupiło z prywatnej hodowli danieli od Pana Zygmunta Duda zam. Gąbino gm. Ustka

- 10 sztuk łań daniela
- 2 sztuki cielak łańka

W dniu 04 lutego br. w obecności komisji w składzie:

1/ Jan Susiak	- Prezes Koła
2/ Jerzy Kolbusz	- Łowczy
3/ Marek Bublej	- Skarbnik
4/ Tomasz Ziemia	- Kierownik łowiska
5/ Zbigniew Koziniński	- myśliwy
6/ Franciszek Hryniewicz	- lekarz weterynarii

danieli zostały wypuszczone we wcześniej przygotowany sektor nr 4 w rejon paśnika, gdzie do m-cia maja systematycznie będą dokarmiane co najmniej raz dziennie. Opiekę nad nimi przejął gospodarz łowiska kol. Tomasz Ziemia.

W załączeniu . świadectwo pochodzenia zwierzyny

Podpisy członków komisji:

1/ SKARBNIK
2/ Łowczy
3/ SKARBNIK
4/ Kierownik łowiska
5/ myśliwy
6/ lekarz weterynarii

*Dokumenty potwierdzające
dokonanie czynności zasiedlenia
daniela na terenie Obwodu 123,
zgodnie z decyzją Nadleśnictwa
Czarnobór.*

Gąbino, dnia 4.02.11 r.

ZYGMUNT DUDA
(pieczęć dzierżawcy lub zarządcy
obwodu łowieckiego)

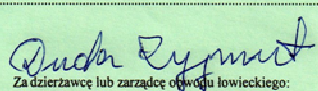
ŚWIADECTWO POCHODZENIA ZWIERZINY
DRUK ŚCISLEGO ZARACHOWANIA - NR 1/2011

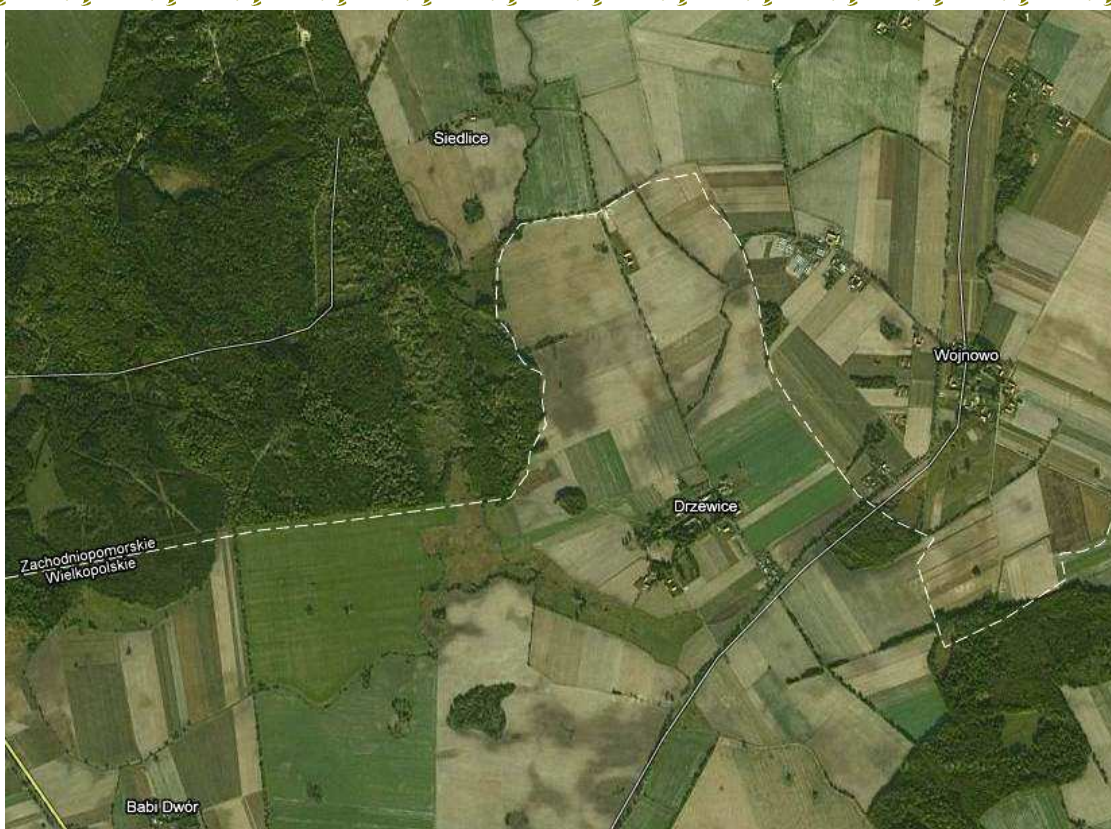
1. Dane dotyczące zwierzyny pozyskanej na polowaniu zbiorowym:

1. 1. Gatunek oraz pięć sztuk zwierzyny:	1. 2. Data oraz godzina pozyskania:
1) <u>daniel łańka 10</u>	
2) <u>daniel cielak 2</u>	
3)	
4)	
5)	
6)	
7)	
8)	
9)	
10)	
11)	
12)	
13)	
14)	
15)	

2. Miejsce pozyskania:

2. 1. Nr obwodu łowieckiego:	2. 2. Nadleśnictwo:
2. 3. Województwo:	

Za dzierżawcę lub zarządcę obwodu łowieckiego:

Mapa sytuacyjna rejonu Drzewic (www:google.maps.pl)

W okresie 20-lecia międzywojennego w rejonie osady Drzewice oraz części lasu torowskiego od strony osady Siedlice ciągnęło się ogrodzenie z siatki okalające pewien obszar, w którym prowadzona była hodowla daniela sprowadzonego w tym celu przez niemieckich właścicieli tego terenu w tamtym czasie. Fragmenty siatki i ogrodzenia w postaci słupów dębowych w tym rejonie spotykano jeszcze w latach 60 poprzedniego stulecia.

Dlatego też trudno mówić o tym, iż po raz pierwszy daniela wprowadzane są w granicach Obwodu 123, ponieważ jest to druga próba wprowadzenia tego zwierzęcia w okresie ostatnich 100 lat, nie licząc drobnych hodowli zagrodowych, zamkniętych.

Informacje tę uzyskałem dzięki uprzejmości kol. Tadeusza STYPY, który zamieszkiwał te tereny w swojej młodości.

Na zdjęciu kol. Tadeusz Stypa oraz kol. Gerard Barknecht z pozyskanym dzikiem.

Autor zdjęcia: Tadeusz Stypa

<http://pl.wikipedia.org/wiki/Daniel>

Daniel jest mniejszy od jelenia szlachetnego. Długość ciała wynosi 130 – 150 cm, wysokość w kłębie ok. 105 cm. Samce są wyraźnie większe od samic i przeciętnie ważą od 65 do 80 kg (nawet do 120 kg), samice 30 – 50 kg (do 90 kg). Najczęściej występującym wariantem szaty jest rudobrazowe ubarwienie grzbietu z charakterystycznymi białymi plamami.

Wzdłuż kręgosłupa biegnie ciemna smuga. Spód ciała jest biały, na pośladkach występuje biała plama z ciemnym obrzeżeniem, tzw. lusterko. Ogon jest od góry czarny, od spodu biały. W zimie ubarwienie grzbietu ciała zmienia się na szare, bez plam (tzw. szata zimowa). Inne warianty szaty, to formy melanistyczna i leucystyczna, która dość często jest myłona z albinizmem.

Jak u innych przedstawicieli jeleniowatych, samiec posiada poroże, które co roku zrzuca (zwykle w maju), a na jego miejsce wyrasta nowe, w młodym wieku większe, u starszych osobników często słabsze. Są one bardziej szerokie, łopatomate, a jednocześnie mniejsze niż u jelenia szlachetnego. Samica nie posiada poroża. Największe poroża 6–10 letnich danieli osiągają 5–7 kg masy. Daniele mają dobry węch, słuch i bardzo dobry wzrok.

Kol. Jerzy Kolbusz pełniący funkcję Łowczego od trzech kadencji zafascynowany jest gospodarką łowiecką i sam postanowił wykorzystać swoją posiadaną wiedzę w tym zakresie by założyć w pobliżu swego miejsca zamieszkania małą, lecz jakże atrakcyjną hodowlę daniela, która w okolicy wzbudza zainteresowanie i jest miejscem odwiedzin szczególnie młodzieży szkolnej. W końcu, jako myśliwy, osoba działająca w samorządzie gminnym Bornego Sulinowa chętnie współpracuje ze szkołami. Dom jego jest częstym miejscem odwiedzin kolegów z Koła Łowieckiego, bowiem tam znajdują rzeczywistą ostoje przyrody a w osobie kol. Jerzego Kolbusza kolegę chętnego udzielić odpowiedzi niemal na każde nurtujące pytanie.

Na zdjęciu: kol. Jerzy Kolbusz oraz kol. Artur Bienkowski przy kamiennym stole pełnym świeżo nazbieranych tego ranka borowików.

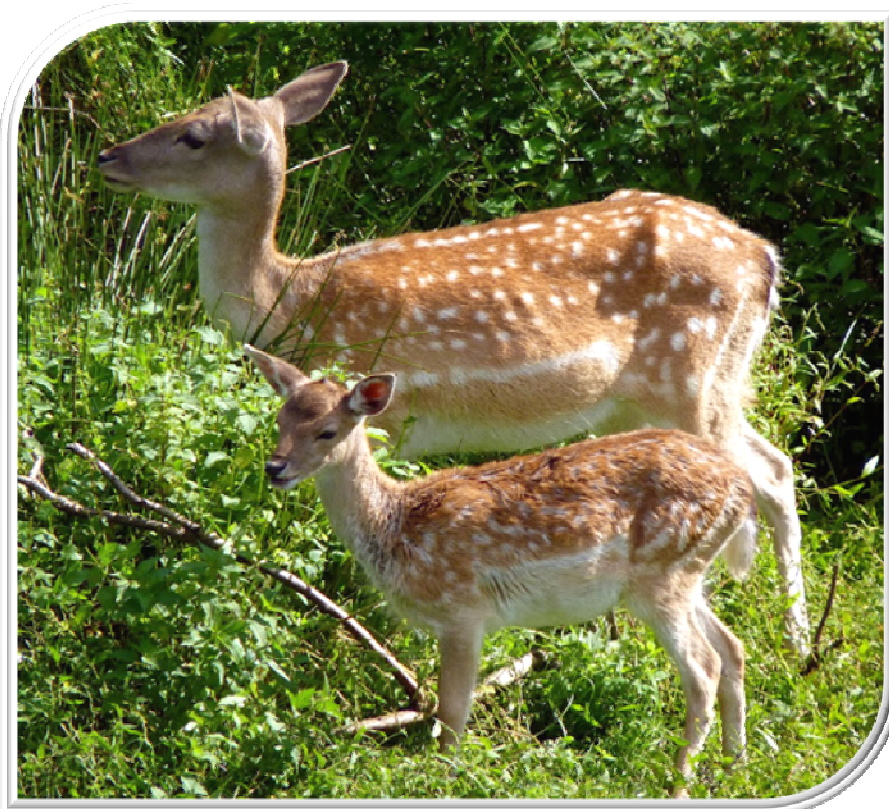
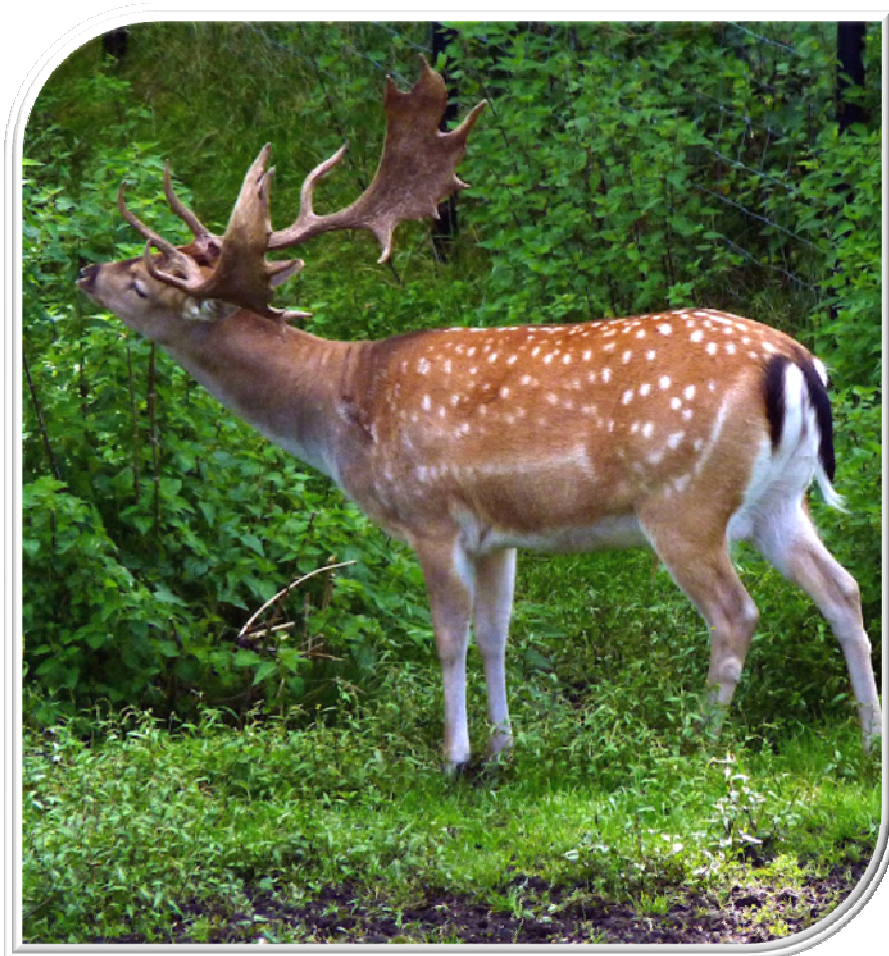
*Autor zdjęć:
Marek Bublej*

Zdjęcia z Ciemina

Autor zdjęć: Andrzej Buczacki

<https://picasaweb.google.com/112439245108143800846/ZwierzetaTiere#>

*Albrecht Dürer (1471-1528) to niemiecki artysta tworzący w okresie renesansu. Uważany jest za jednego z najlepszych i najbardziej uzdolnionych twórców tamtego okresu. **Młody zając** - bardzo piękny i realistyczny obraz, jest jedną z najbardziej znanych akwareli Albrechta Dürera. Technika malowania akwarelami pozwala na tworzenie szczegółów poprzez cienie i przejścia kolorystyczne. Na obrazie widzimy zająca na beżowym tle, prócz tego nie ma nic więcej. Zając przedstawiony przez Albrechta Dürera wygląda tak, jakby chciał wyskoczyć z obrazu i uciec.*

Został on namalowany bardzo dokładnie i szczegółowo. Włoski w sierści zwierzaka są tak precyzyjnie przedstawione, że ma się wrażenie, iż można je policzyć. Cienie uszu i cień samego zająca nadają stworzeniu urokliwy wygląd. Dzieło to jest dowodem na wielki talent Dürera.

Reintrodukcja zająca

Gdy przyjmowany byłem do Koła Łowieckiego na staż a potem, jako pełnoprawny myśliwy w nim polowałem na początku lat osiemdziesiątych, jeszcze polowaliśmy na zające, ale były to już ostatnie lata polowań na nie. Przez szereg lat powracał pomysł zasiedlenia naszych pól i łąk dzikim królikiem, lecz pomysł ten nigdy się nie ziścił, czy to dobrze czy też źle, Niewinem pewnie nie mnie o tym sądzić. Jednak po długich latach oczekiwania dzisiaj to jest w dniu Świętej Anny roku pańskiego 2012 po raz pierwszy w historii naszego Koła Łowieckiego wprowadziliśmy zająca z hodowli z centralnej Polski do naszych łowisk. Patrząc na zamieszczony powyżej obraz znanego artysty i malarza z przełomu XV i XVI wieku Alberta Dürera widzimy spokojnego pełnego ufności małego zajączka podobnie wyglądały dziś o świcie ledwo co przywiezione małe marczaki. Pełne ufności i wyjątkowo spokojne, nawet na jednym zdjęciu dokładnie widać jak kol. Tomasz Ziemia delikatnie po ojcowsku popycha zajączka by poszedł zapoznać się z nowym i pewnie obcym jeszcze dla niego otoczeniem.

Do Koła Łowieckiego OSTOJA przyjechało osiemdziesiąt sztuk zajęcy, podzielone zostały na cztery grupy do każdego Rewiru przekazano po dwadzieścia sztuk. Myśliwi własnym już transportem przewieźli zajączki we wcześniej wybrane i uzgodnione miejsca, tam też zostały one wypuszczone na wolność w celu odnowy populacji już istniejącego od kilku lat stada podstawowego.

Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej

02-673 Warszawa, ul. Konstruktorska 3A
tel.: (022) 45 90 000, fax: (022) 45 90 101

www.nfosigw.gov.pl
fundusz@nfosigw.gov.pl

NF/ZPP/mg/ 28096 /2010
za potwierdzeniem odbioru

Warszawa, dnia 17.11.2010 r

Koło Łowieckie „Ostoja” Szczecinek
z siedzibą w Turowie 86A

78-400 Szczecinek
Skr. pocztowa 54A

Szanowni Państwo,

W związku z zawarciem przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej i Polski Związek Łowiecki, w dniu 12 października 2010 r., umowy dotacji nr 538/2010/Wn-50/OP-RE/D na dofinansowanie przedsięwzięcia pn. „Odbudowa populacji zanikających gatunków zwierzyny drobnej zając na terenie okręgu koszalińskiego PZL”, Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przesyła w załączeniu zaświadczenie o pomocy de minimis udzielonej Państwu Kołu.

Z poważaniem

p.o. Kierownika
Zespołu ds. Pomocy Publicznej
M. Cerkownik
Marta Cerkownik

Zał. 1

Dokumenty potwierdzające dokonanie czynności zasiedlenia zająca na obszarze Koła Łowieckiego OSTOJA na obwodach 123 i 124, zgodnie z dokumentacją DE MINIMIS.

Wartość jednej sztuki zająca wyniosła 308,29

NARODOWY FUNDUSZ
OCHRONY ŚRODOWISKA I GOSPODARKI WODNEJ
ul. Konstruktorska 3 A
02-673 Warszawa

(pieczęć podmiotu udzielającego pomocy publicznej)

ZAŚWIADCZENIE O POMOCY DE MINIMIS

I	Nazwa podmiotu udzielającego pomocy publicznej	Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
II	Numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu udzielającego pomocy publicznej	522-00-18-559
III	Siedziba i adres podmiotu udzielającego pomocy publicznej	ul. Konstruktorska 3A 02-673 Warszawa

Poświadczam, że pomoc publiczna udzielona w dniu 12 października 2010 r. na podstawie art. 400b ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25 poz. 150, z późn. zm.) oraz umowy dotacji nr 538/2010/Wn-50/OP-RE/D:

I	Imię i nazwisko albo firma beneficjenta pomocy	Koło Łowieckie „Ostoja” Szczecinek z siedzibą w Turowie 86A
II	Numer identyfikacji podatkowej (NIP) beneficjenta pomocy	673-12-41-129
III	Miejsce zamieszkania i adres albo siedziba i adres beneficjenta pomocy	78-400 Szczecinek Skr. pocztowa 54A

o wartości brutto 24 661,52 zł stanowiącej równowartość 6 210,25 euro jest pomocą de minimis, spełniającą warunki określone w rozporządzeniu Komisji nr 1998/2006 r. z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 379 z 28.12.2006 r., s. 5).

Dane osoby upoważnionej do wydania zaświadczenia:

Marta Cerkownik
(imię i nazwisko)

p.o. kierownika
(stanowisko służbowe)

p.o. Kierownika
Zespołu ds. Pomocy Publicznej
M. Cerkownik
Marta Cerkownik

17.11.2010

(data i podpis)

W KOŁO ŁOWIECKIE
S T O J

*Łowczy swoim badawczym
spojrzeniem sprawdza stan
młodych Marczaków,
oceniając go na bardzo dobry.
Chociaż żeby połowa z nich
się utrzymała w dobrej
kondycji dając nam zdrowy i
silny genetycznie nowy
przychówek,*

*Trochę zagubione i pewnie
przestraszone,
przeładowywane w kłatkach
do samochodów, które
wywiozą je na wskazane
wcześniej miejsca. „Sherlok”
swoim gospodarskim okiem
dopilnowuje wszystkiego,
nawet nie umknie mu
najmniejszy szczegół, który
mógłby w czy kół wiek
przeszkodzić w dalszej
drodze młodego nabytku
naszego kopa Łowieckiego.*

*Zajaczki przygotowane
do transportu.*

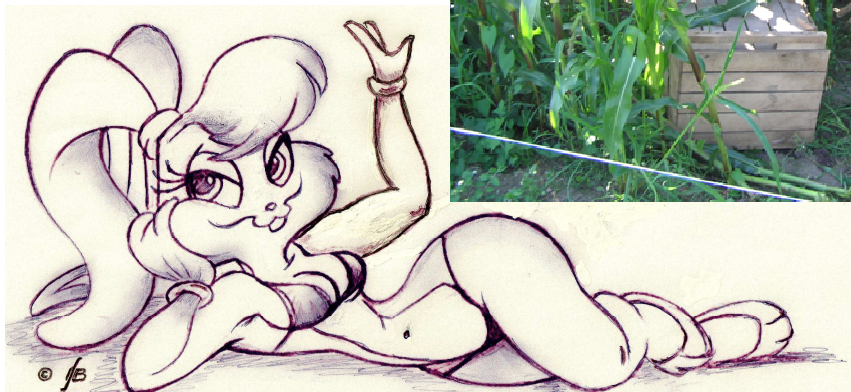

Ojcovska opieka, mocny i bezpieczny chwyt zajaczką wyjmowanego z klatki przewozowej, a nastepnie wypuszczenie w łan kukurydzy i jeszcze mały klaps na drogę, powodzenie i szczęście, by zdrowo się hował i był czujny, nie dał się pochwycić dla lisa czy jastrzebia.

Jeszcze w kłatkach, ale już za chwile Paweł zaprosi je do zwiedzenia po raz pierwszy naszych pól. Na zdjęciach widać, że ma trochę zabawy z maluchami lecz mimo wszystko, zajaczki wolą jednak wolność i swobodę pomiędzy kukurydzą a niżeli skrepowanie w ciasnych i nie wygodnych kłatkach.

*Kł. Tomasz ZIEMBA gospodarz Rewiru Czarnobór
po raz drugi spełnia się dla niego pragnienie wprowadzenia nowych zwierząt do naszego łowiska.*

Autor tekstu oraz zdjęć: Marek Bublej

Rok 2013 również był rokiem w którym w okresie wiosennym wprowadziliśmy do naszych pól młode zajaczki. Już niedługo po tym na przyległych do pól łąkach dało się zaobserwować grupki zajacy składające się nawet z trzydziestu sztuk. Wnioskować należy z tego, iż wprowadzone zajace w roku poprzednim to jest 2012 dały nowe pokolenie, które wraz z wprowadzonymi zajaczkami z tego roku tworzą dobrane grupy dające nadzieję, iż w niedługim czasie odbuduje się populacja tego gatunku na obszarze naszego koła Łowieckiego, wzbogacając tym samym faunę biotopu środowiskowego a także naszego regionu .

Koszalin 04.07.2013 r.

PROTOKÓŁ PRZEKAZANIA

1. Strona przekazująca – Zarząd Okręgowy Polskiego Związku Łowieckiego w Koszalinie
2. Strona przyjmująca – Koło Łowieckie „Ostoja” Szczecinek

Przekazano:

Zajace żywe w ilości 80 szt. zakupione ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska w ramach projektu „Reintrodukcja zajaca szaraka na obszarze Zarządu Okręgowego PZŁ Koszalin etap II lata 2011-2013”.

Zajace znajdują się w dobrej kondycji, posiadają ważne zaświadczenie weterynaryjne.

Przyjmujący potwierdza, że poinformowany został o całkowitym zakazie wykonywania polowania na zajace w okresie trwałości przedsięwzięcia (5 lat).

Przekazujący

POLSKI ZWIĄZEK ŁOWIECKI
ZARZĄD OKRĘGOWY
75-408 w KOSZALINIE
ul. Krucza 12, tel. 094/345-45-52

ŁOWCZY OKRĘGOWY
PRZEWODNICZĄCY ZO PZŁ
w Koszalinie

mgr inż. Janusz Rynhiewicz

Przyjmujący

KOŁO ŁOWIECKIE
„OSTOJA” Szczecinek
z siedzibą w Turowie 86a
78-400 SZCZECINEK 1
skr. pocztowa 54a
NIP 673-1241-129, REGON 330121484

ŁOWCZY
KL „OSTOJA”

Jerzy Kolbusz

Powyżej protokół przekazana kolejnej parti zajęcy do zasiedlenia obszarów Koła Łowieckiego na podstawie programu „Reintrodukcja zajaca szaraka na obszarze Zarządu Okręgowego PZŁ Koszalin etap II lata 2011 – 2013” wspierany przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

*Autor tekstu oraz zdjęć:
Marek Bublej*

*Ferma dzicza kol. Tadeusza Prokopczuka
2002 - 2012.*

W ostatnim dziesięcioleci w łowisku pojawiły się nowe gatunki zwierząt, które budzą zaciekawienie i obawę. Zaciekawienie, dlatego iż uatrakcyjniają łowisko wzbogacając swoją obecnością a wzbudzają obawę, ponieważ stanowią zagrożenie w powstawaniu szkód, generalnie odnosi się to do bobra, który kolonizuje dość skutecznie okolice a szczególnie obszary, na których występują ciekły wodne i wcale nie konieczne obfitujące w wodę.

